

To gode venner

Skriftsteder: 1 Sam. 18,1–16; 19; 20.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 338 – 345; Fra Bibelens Skatkammer, bind 4, s. 14 – 40.

Lektiens hovedtanke: Vi skulle elske hinanden, også dem, der ikke er venlige imod os.

Særlig for forældre

Guds omsorg og beskyttelse er en smuk lektie at lære dit barn. En anden lige så smuk lektie er den kærlighed, vi skulle nære over for andre. Også mod dem, der ikke er venlige over for os.

Speciel sang: Jesus elsker også mig.

Søndag: Dette er en god anledning til at tale sammen om, hvad vi kan gøre for mennesker, der er uvenlige over for os. Vi kan bede for dem, vise venlighed mod dem, etc. Læg vægt på udenadsverset.

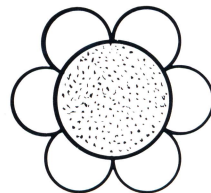
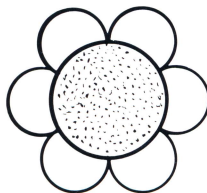
Mandag: Lad barnet lave en hule. Nogle stole og et par tæpper kan blive til en fin hule.

Tirsdag: Lav et optrin, hvor David skærer et stykke af Sauls kjortel. (Lade som om, naturligvis). Desuden samtalen mellem David og Saul.

Onsdag: Her kommer en god anledning til at begynde barnets musikalske undervisning. Hjælp barnet til at forstå, at den musik, vi kan høre sammen med Jesus, er af den rigtige slags, den slags, der spredte Sauls triste tanker. Satan har også sin musik, som han bruger til at lede os på gale veje. Vi må vælge. Ved hjælp af radioen kan du demonstrere forskellen.

Torsdag: Hjælp dit barn til at se forskellen mellem Sauls og Davids karakter. Saul var behersket af Satan. David var behersket af Gud. Det gjorde hele forskellen.

Fredag: Tal om nogle måder, hvorpå vi kan vise venlighed. **Læs beretningen igen:** 1 Sam. 20.

Udenadsvers: „Med mange fæller kan mand gå til grunde, men ven kan overgå broder i troskab.“ Ordspr. 18,24.

Lektien

Krista puttede sig helt hen til mor, da de to sad sammen i hængesofaen på verandaen. „Mor, jeg kan så godt lide at bo her.“

„Kan du det, min ven? Det er jeg glad for. Hvad er det, du særlig godt kan lide?“

„Åh, det er fordi, her har jeg nogen at lege med.“

„Er du glad for, at Solveig bor lige ved siden af,“ spurgte mor.

„Det andet sted, hvor vi boede, var der ikke andre end mig. Nu kan jeg lege med Solveig hver dag.“ Krista smilede lykkeligt.

På en måde må David have haft det ligesom Krista. Nu skal du høre. Da han havde slået den store kæmpe Goliat ihjel, sagde Saul til ham, at han måtte komme og bo oppe på slottet. Det blev David glad for, for så kunne han være i nærheden af sin ven Jonatan. Jonatan var Sauls søn.

Inden David dræbte kæmpen, havde han somme tider været kaldt til slottet for at spille på harpe for kongen. Altid når kongen følte sig ked af det, ville han høre musik. David var meget dygtig til at spille på harpe, og han kunne også synge. Den musik fik kongen til at glemme de triste tanker.

Medens David var oppe på slottet, blev han og Jonatan venner. Det var David glad for. Meget af tiden havde han været alene, når han var ude hos sine får. Han havde været meget ensom. Nu var David glad for, at han havde en, han kunne snakke med. Derfor var han glad for at bo på slottet og spille for kongen.

Saul vendte sig mere og mere bort fra Herren. Han vidste, at det var Guds mening, at David skulle blive den næste konge. Det gjorde Saul vred. Han blev så vred, at han ville slå David ihjel. Derfor måtte David flygte fra slottet. Jonatan hjalp ham med at flygte. De unge mænd var meget kede af, at de måtte skilles fra hinanden.

David fandt et skjulested i en hule. Nogle af hans venner og familie kom for at være hos ham. Saul fandt ud af, at David var i den hule, derfor sendte han nogle af sine soldater for at fange ham. Men en eller anden advarede David om, at Sauls mænd var på vej. Så fandt han et andet sted at skjule sig.

Og sådan gik det i mange uger. David skjulte sig. Saul prøvede at finde ud af, hvor han var. Han sendte sine soldater for at finde David. David undslap til et andet sted.

Engang gemte David og hans mænd sig i en bestemt klippehule. Saul og hans soldater var ude for at lede efter ham. De vidste ikke, hvor David gemte sig. De gik lige forbi den hule, hvor David og hans mænd var. Men det vidste Saul ikke. Han var i virkeligheden så trætt, at han gik ind i en anden del af den samme hule for at sove lidt. Jeg tror nok, at David var bange i begyndelsen. Han sagde til sine mænd, at de skulle være ganske stille. Men så huskede han på, at Gud ville passe på ham. Og så var han ikke bange længere.

Medens Saul lå og sov, listede David sig ganske stille hen til ham og skar et lille stykke af Sauls kappe.

Lidt senere vågnede Saul. Han gik ud af hulen for at finde sine soldater. Da han var kommet et lille stykke fra hulen, gik David ud og kaldte på ham. Han sagde: „Herre konge!“ Da Saul vendte sig om for at se, hvem der talte til ham, stod David der, ham, han var på jagt efter!

David holdt det stykke i vejret, han havde skåret af Sauls kappe. „Se,“ sagde han. „Jeg kunne have såret dig. Mine mænd ville slå dig ihjel. Hvorfor jager du mig? Jeg har ikke gjort dig noget ondt.“

Saul forstod straks, at David kunne have slået ham ihjel. Han lovede ikke at skade David. Men det havde Saul nu lovet før. David kunne ikke tro på ham. Han ville ikke gå for tæt til kongen.

Hele tiden medens Saul havde jaget David, havde David vidst, at Gud var med ham. Han vidste, at han ville blive bevaret.

Er det ikke dejligt at vide, at vi kan blive beskyttet ligesom David? Selvfølgelig er der ingen konge, der forfølger os over hele landet. Men vi har en anden fjende. Hvem tror du det er? Satan, naturligvis. Lad os bede Gud beskytte os mod denne „brølende løve“ (det er, hvad Bibelen kalder ham). Så vil han også gøre det.

